

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ *)

ΓΛΗΚΟΛΟΨ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Λ υ Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ

Η Ο Κ Λ Ο Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ἔξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ λουτρῷ, προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ τῶν λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα·

* Ἦχος πλ. δ'

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σ. 324.

Ἰ Ο Σ «*Εὐχὴ εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ Θεοφάνεια ἕσω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.*»

Ἰ Ρ «*Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανίων. Μετὰ τὸ ἀπολῦσαι τὴν θείαν λειτουργίαν οὐ λέγει ὁ διάκονος Ἐν εὐχῇ προέλθατε, ἀλλ' εὐθέως γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀρχidiaκόνου συναπτή.*» Σ₁ *Εὐχὴ γινομένη εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανίων.* Ἰ Κ «*τάξις καὶ ἀκολ. τῶν...*» Ἰ Λ «*Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφαν. τοῦ ἁγιασμοῦ.*» Σ₂ *Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων Θεοφανίων.* Ἰ ε «*Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανίων. Λάβετε Πνεῦμα Η πνεῦμα φόβου τοῦ ἐπιφανέντος Ο τοῦ ἐπιφανέντος ἡμῖν Κ Ο Δ Η Ι Κ Δ Ο*

Ἰ Ο Βοδληϊανὸς κώδιξ Auctor. E. 5.13 (τέλος τοῦ IB' αἰῶνος) προερχόμενος ἐκ τῆς ἐν Μεσσήνῃ μονῆς τοῦ Σωτῆρος (S. Salvatoris) ἐπιγράφει: «Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων. Ποίημα Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου κατ' ἐπιτροπὴν τῆς ἁγίας συνόδου Νικαίας· τῶν τιμῶν ἁγίων πατέρων» (κατὰ Conybeare).

Ἰ Β παραλείπει δλόκληρον τὸ εἰσαγωγικὸν μέρος τῆς τελικῆς μελέτης καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἰ Δ «*Εἰς τὰς ἁγίας μονὰς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ. λειτουργίας ἔξερχόμεθα εἰς τὸν λουτήρα. Καὶ ψάλλονται τροπάρια...*» Ἰ Κ «*μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν ἁγίαν λειτουργίαν καὶ τὸ ὀρθοὶ μεταλαβόντες εὐθέως δίδονται σοφία καὶ εἰσέρχονται οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ φιάλῃ τῇ εὐτρεπισθείσῃ εἰς τὸ ἁγίασαι μετὰ κηρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ἄρχονται οἱ ψάλλται τροπ.*» Ἰ Λ «*Μετὰ τὴν πληρωσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ τὴν ἐκφόνησιν Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐθὺς ἔξερχονται πάντες ἐν τῷ λουτρῷ ὁμοφώνως ψάλλοντες.*» Ἰ Ψ «*μετὰ τὴν ὀπισθ. εὐχὴν ἔξερχ. ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ προπορευομένων μανουαλίων καὶ θυμιατῶν καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ ψάλλομεν...*» Ἰ α «*Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς θείας λειτουργίας εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν βάπτισιν ψάλλοντες...*» Ἰ Π «*...ἔξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ φιάλῃ τοῦ ἁγιασματος, προπορευομένων τῶν διακόνων μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ. Καὶ ὁ ἱερεὺς βαστάζων τὸν τίμιον σταυρὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ δίσκου καὶ τῶν βασιλικῶν κλάδων εἰσοδεύει ἀπὸ τοῦ διακονικοῦ ψάλλον Φωνὴ Κυρίου...Καὶ μετὰ τὸ τρισεῦσαι αὐτὸ ψάλλομεν τρία τροπάρια ἀπὸ τῶν ἱβ ἡχ. πλ. δ'.*»

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἢ φύσις· καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, δεσπότην ὄρων ρυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστὲ βασιλεῦ· καὶ δουρικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρομοῦ χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Ἐγδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρό-

Μετὰ τὸ Φωνὴ Κυρίου οἱ Γ. Η «Καὶ μετὰ τὸ τρισσεῦσαι αὐτὸ ψάλλομεν τροπάρια τρία ἀπὸ τῶν β ἴχως πλ. δ'». Ὁ Ι μετὰ τὸ Φωνὴ Κυρίου ἐπάγει τὸ Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος, «Καὶ ἀκολουθῶς «Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν κολυμβήθραν. Σήμερον τῶν ὑδάτων... Ὡς ἄνθρωπος». Μετὰ ταῦτα σειραὶ ἀπεσβεσμένοι, ἐφ' ὧν ἔχουσι γραφὴ δι' ἄλλης μελάνης καὶ χειρὸς τὰ «Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν καὶ συστήσαντες τὸν χορὸν ψάλλομεν Δόξα Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί...».

Ὁ Α μετὰ τὸ Φωνὴ Κυρίου ἐκ τρίτου καὶ τὰ Σήμερον τῶν ὑδάτων, Ὡς ἄνθρωπος, Πρὸς τὴν Φωνὴν, δις ἕκαστον. Δόξα. Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην Προφήτη, δεῦρο βάπτισόν με. (Ἴδε ὦραν Ϛ'). Καὶ νῦν Σήμερον ἢ κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται... Οἱ Ο Q K K I, Λ Ψ τὸ Φωνὴ ἐκ τρίτου. Οἱ K I, υ μόνον τοῦτο καὶ οὐδὲν ἕτερον τροπάριον, ἐπακολουθούντων μετ' αὐτὸ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ὁ Α δις καὶ τὰ ἐπακολ. δύο τροπάρια Σήμερον... καὶ ὡς ἄνθρωπος.

Ὁ Ρ παραλείπει καὶ τὰ τροπάρια καὶ τὰ ἀναγνώσματα πάντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ Codex Laudianus Bodleianus 92 (ἀρχῶν τοῦ IB' αἰῶ.) ὅστις εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀκολουθία γινομένη εἰς τὰ ἅγια Φῶτα» εἰσάγει τὰ εἰρηνικά μεθ' ἃ «καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι τὴν συναπτὴν ὑπὸ τοῦ διακόνου ἐπεύχεται ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην Κε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ μονογενὴς υἱός... εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν· Καὶ πληρώσαντος τοῦ διακόνου τὴν συναπτὴν ἐκφώνως ὁ ἀρχιερεὺς Μέγας εἰ Κύριε» παραλειπομένου ὅλως τοῦ Προλόγου. Ἐν τέλει ἐπιτάσσεται ἡ εὐχὴ «Κλίνον Κύριε τὸ οὖς σου» (κατὰ τὸν Conybeare).

Ἐν τῷ εὐχολογίῳ τοῦ Φαλάκα μετὰ τὸ πρῶτον τροπάριον «στίχος Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης. Τοῦ προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας ἐτρόμαξεν ἡ χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθάιροντα κόσμον ἁμαρτήματα καὶ ἀγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· οὐ τολμῶ προσπαῦσαι Λόγε τὴν κορυφὴν σου. Αὐτὸς ἀγιάσόν με καὶ φώτισον οἰκτίρμον. Αὐτὸς γὰρ εἰ ζωὴ καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Στίχος Τί σοὶ ἐστὶν θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι... Σήμερον τῶν ὑδάτων... Ὡς ἄνθρωπος.... Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην προφήτη δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα, τὸν φωτίζοντα τῇ χάριτι καὶ καθάιροντα ἅπαντά. Ἄψαι θείας κορυφῆς μου· μὴ διστάσης, ἄφες ἄρτι, καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρομμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἀρχοντα τοῦ σκότους ἐπέιγομαι ὀλέσαι, λυτρώμενος τὸν κόσμον ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ σ_ε μετὰ τὴν τρισσευσιν τοῦ Φωνὴ Κυρίου... «ψάλλομεν ἕτερα τροπάρια γ'

δρομος καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; Πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Γ Καὶ εὐθὺς αἱ Προφητεῖαι

Λ Ὁ διάκονος Σοφία

καὶ εὐθὺς λέγονται τὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τρία ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα (κεφ. ΛΕ 1)

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψώσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσῃ καὶ ὕλοχαρῆσῃ καὶ

ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ΑΨΚ αἱ κυριώτεραι γραφαὶ κατὰ τοὺς ΓΛΘΚΛΨ ἀγαλ. ἢ ἔρημος Α Ο ἀγαλλιάσθω καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον Α κρίνον ἐξανθήσῃ ΔΘΚΛΓΟ

ἀπὸ τῶν ἰβ'...καὶ εὐθὺς λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Δόξα καὶ γῦν Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα ἐν τοῖς ρεῖθροῖς Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· οὐ τολμῶ χειροθετηῖαι τῇ πληγῇ παλάμη τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἐφυγον, Σωτήρ, καὶ ἀπεστράφησαν, καγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἢν τρέμει τὰ σεραφεῖμ' ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἡλιοῦ δι' Ἐλισαίου μηλωτὴν· πῶς μὴ δύη εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνὸν σε ἐν τοῖς ρεῖθροῖς! πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με ὁλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις, βαπτιστά, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; Ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην· τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; Πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν, ἄφες ἀγιάσαι καμέ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.» Καὶ ἐπακολουθοῦν τὰ ἀναγνώσματα·

Οἱ Σ₂ Σ₄ μόνον τὸ πρῶτον ἐκ τῶν τροπαριῶν. Ὡσαύτως καὶ ὁ Σ₂ μετὰ τῆς προσθήκης: «Καὶ μετὰ τὸ τρισσευθῆναι τὸ αὐτὸ τροπάριον δίδοται ὑπὸ τοῦ διακόνου Σοφία· Εἶθ' οὕτως ἀναγνώσματα γ'».

Ὁ Σ₂ «Διάταξις τῶν ἁγίων Φώτων. Μετὰ τὸ ἀπολυσαὶ τὴν λειτουργίαν διαλυόμεθα πάντες, ἐκτὸς τοῦ ἱερέως τοῦ μέλλοντος ἀγιάσαι τὰ ὕδατα, καὶ ἀπερχόμεθα πάντες ἐν τῷ λουτρῷ μετὰ κηρῶν καὶ θυμιατοῦ, καὶ εὐλογοῦντος ψάλλονται τροπάρια ἤχος πλ. δ'. Πρὸς τὴν Φωνὴν τοῦ βοῶντος.. Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα. Καὶ ἕτερα. Καὶ εὐθὺς τοῦ ἁγιασμοῦ τὰ ἀναγνώσματα καὶ προκείμενον καὶ ἀπόστολος, ἀλληλουῖα καὶ τὸ εὐαγγέλιον. Καὶ εἶθ' οὕτως λέγει ὁ διάκονος συναπτὴν».

Οἱ ΣΚΣ₁ παραλείπουν τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ Κ εὐθὺς μετὰ τὸ Φωνὴ Κυρίου.. «Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει συναπτὴν ὁ διάκονος..». Ὁ Ι μόνον δύο προφητείας ἦτοι τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ τρίτην καὶ τὴν Λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε...τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα (Ἡσα. α 16-20). Ἀπόστολον καὶ εὐαγγέλιον ἔχει τὰ συνήθη. Τὴν Λούσασθε...δεύτερον ἀνάγνωσμα ὁ Δ, παρ' ᾧ τέσσαρα ἀναγνώσματα ἦτοι γ' τὸ ἐν τῷ ἐντύπῳ β' καὶ δ'. τὸ ἐν τῷ ἐντύπῳ γ' Ὁ Η «Καὶ λέγονται τὰ τρία ἀναγνώσματα τοῦ φωτίσματος».

Τοῦ Φαλάκα «Ὁ διάκονος Σοφία. Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ διάκονος Σοφία ὁ ψάλτης Προκείμενον. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Κύριος τῆς δόξης ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Στιχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Προφητείας...».

ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὕψεται τὴν δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἴδου ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὄτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείπεται χωλὸς ὡς ἔλαφος καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἔρραγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῆι εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὔρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐφροσύνης αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα, ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΝΕ 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὄσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ φάγεσθε καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὣσιν ὑμῶν καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσα-

Παρακαλέσατε· εἴπατε Κ παρακαλέσατε τοῖς ὀλιγοψύχοις Λ Ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε Q Δ Γ Ο Καὶ ἀνταποδώσει. Τότε Λ ἀνταποδίδωσιν αὐτὸς ἤξει Ψ Γ γλῶσσα μογγιλάλων Γ Q Ο ἔρραγη ἐν ἐρήμῳ Λ Q Κ Ψ Γ Ο ὕδωρ ζῶν καὶ φάραγξ Γ καὶ ἐκεῖ ἔσται Γ καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφρ. βρώσις ὀρνέων καὶ κάλαμοι Λ καὶ κάλαμοι Q Κ Λ Ο ἀκάθαρτος· οὐδὲ δέσμοι πορεύονται δι' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ ἔσται ἐκεῖ λέων Γ. ἀκάθαρτος οὐδὲ διεσπαρμένοι πορεύονται δι' αὐτῆς οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι Δ ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ἔτι ὁδὸς ἀκάθαρτος οὐδὲ δέσμοι πορεύονται δι' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι Λ Κ Ο Q ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος Q πορεύονται δι' αὐτῆς, οἱ δὲ δέσμοι πορεύονται δι' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι Ψ οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν Q Κ Λ Ψ Γ Ο λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου Ψ ἤξουσιν ἐκ Σιών Λ εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως Γ Λ Ο Q Ψ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις Γ Λ Ο ἀγοράσατε καὶ πίετε ἄνευ Λ Ο Q καὶ πίεσθε καὶ πορεύεσθε καὶ ἀγοράσατε ἄνευ ἀργυρίου Γ. καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμ. Λ Q Ο καὶ τροφήσει ἐν ἀγαθοῖς Γ Λ Ο Q ἐντροφήσει ἐν ἀγα-

Ἄ σ. «Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Σαβαώθ· λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε... Τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Μεθ' ὃ ὁ ἀπόστολος.

κούσατέ μου καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδοὺ ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδαςί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἐν τῷ εὐρίσκῃ αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ. Καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ρῆμά μου, ὃ ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου· οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδάχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΒ', 3)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ

θοῖς ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Καὶ διαθήσομαι **Ο Γ** ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου **Α Δ Κ Ο** ἐπακολουθήσεται **Ψ** δέδωκα αὐτόν ἄρχοντα **Ψ** μαρτύριον ἔθνεσιν **Γ Δ Ο Ο** ἐπικαλέσονται σε λαοὶ **Δ Ψ Ο Ο** ἐν τῷ ἔθρῳ ὑμᾶς αὐτόν **Ψ** καὶ ἐν τῷ ὑμᾶς εὐρίσκαι **Δ Γ Ο** ἐν τῷ εὐρίσκῃ ὑμᾶς αὐτόν **Κ Α Ο** τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐπιστρέφητε **Ο** καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς Κύριον καὶ ἐλεηθήσεται καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν **δ**τι ἐπὶ πολὺ **Γ Α Δ Κ Ο Ψ Ο** αἱ βουλαὶ μου ὡς αἱ βουλαὶ **Γ Δ Ο** αἱ ὁδοὶ μου αἱ ὁδοὶ ὑμῶν **Γ Κ Ψ** αἱ ὁδοὶ μου ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν **Α** ὁδὸν ὑμῶν λέγει Κύριος καὶ τὰ διανοήματά μου **Α** οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἐκείθεν ἕως ἂν **Κ Α Ψ** ἐπιστραφῆ ἐκεῖ ἕως ἂν **Γ Ο Ο** ἀποστραφῆ ἐκεῖ ἕως ἂν **Α** καὶ βλαστήσῃ **Γ Α Κ Α Ο Ο** τῷ σπείροντι **Ο Ο** τελέσῃ πάντα ὅσα ἠθέλησα καὶ εὐδοῶσω **Α** ἕως ἂν συντελέσῃ πάντα ὅσα ἠθέλησα **Γ Ο Κ Ο** συντελεσθῆ πάντα ὅσα **Α Ψ** προσδεχόμενα ἐν χαρᾷ **Α** ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ **Α Ψ** καὶ ἐπικροτήσῃ **Ψ** ἔσται τῷ Κυρίῳ εἰς ὄνομα **Α** καὶ οὐκ ἐκλείψει λέγει Κύριος **Α**.

*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον **Α Κ Ο** ἔθνεσι τὴν δόξαν **Α Κ Ο** τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε **Α***

ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλά ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Δ Η Εἶτα Προκείμενον Ἦχος γ'. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος

Πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικῶν ἔπιον· ἔπιον γάρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ο Γ Κ Ο Η Ἀλληλουῖα Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων

Γ υ Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (α, 9)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Η Κ Εἶτα ὁ διάκονος τὴν συναπτὴν

Σ Ο Η Ι Λ Ο υ Κ Κ Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ Δ Η Λ Ι Ο Κ Λ Ψ Σ υ Κ | Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

| Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ἐποίησεν ὁ Κύριος **Δ** κατοικοῦντες ἐν Σιών **Κ** ὅτι ὑψώθη ἐν μέσῳ σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ **Δ Ψ**

Ὁ **Λ** «μετὰ τὸ ρηθῆναι τὰ γ' ἀναγνώσματα ἄρχεται ὁ διάκονος» Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον ἐλλείπουσι.

Ψ «Καὶ εὐθὺς ἀρχονται τὰ εἰρηνικά τοῦ ἁγιασμοῦ».

Ο «Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά».

Ὁ **Β**. Διακονικὰ εἰς τὸν ἁγιασμόν τῶν ἁγίων Θεοφανεῖων.

Εἴπωμεν πάντες τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πρὶν γενέσεως ἐπιστάμενος καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι καλέσας δεόμεθα.

Ὁ τοὺς οὐρανοὺς ἐκτείνας καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὑδάτων θεμελιώσας, δεόμεθα.

Ὁ παράδεισον φντεῦσας ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ τετραφύτον πηγὴν πηγῶν ἐν αὐτῷ δεόμεθα.

Ὁ τὴν ποιμνὴν τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἐβάβω καὶ ὕδατι εὐλόγησας καὶ πληθύνας δεόμεθα.

Ὁ διὰ Ἡλίου τοῦ Θεοβίτου διὰ τοῦ τρισαΐου τῆς ἐκχύσεως τῶν ὑδάτων τὸ τρισυπόστατον τῆς μᾶς θεότητος ἡμῖν ἀναδείξας, δεόμεθα.

Γ Δ Η Ι Κ Ο Λ } Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως
 Δ Σ Ο Ψ Κ υ } Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
 Γ Δ Δ Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων.
 Γ Δ Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμηῆσαι
 Γ υ Δ Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.
 υ Δ Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
 Γ υ Δ Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων

Ἐπισημαίνονται τὰ ἑξῆς: Ὁ Ι «ὕπὲρ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν, ἰερωσύνης ἀντιλήψεως, διαμονῆς καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ» Οἱ Κ Ψ παραλείπουν τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκ. Οἱ Η Κ Ο Ι Δ μετὰ τὴν «Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου» εὐχὴς τὴν «ὕπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι». Οἱ Κ Ψ μετὰ τὴν «Ὑπὲρ τοῦ ἁγ. οἴκου» τὴν «ὕπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι». Ὁ Ι, μετὰ τὴν «Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» τὴν «ὕπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι». «Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα» Γ Λ Δ Ψ Σ Ὑπὲρ τοῦ εὐ-

Ὁ διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου εἰρηκότες ἡμῖν, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου δεόμεθα.

Ὁ τῷ προδρόμῳ Ἰωάννῃ ὑποκλίνας τὴν ἄχραντον κορυφὴν καὶ ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου βαπτισθεῖς, δεόμεθα.

Ὁν ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε καὶ ὁ Ἰορδάνης ἔστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, δεόμεθα.

Ἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, ἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, δεόμεθα.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι ἡμᾶς πάσῃ εὐλογίᾳ Πνευματικῆ, δεόμεθα.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι ...

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι ὡς τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα δεόμεθα.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι...τριάδος εὐεργεσίαν δεόμεθα.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι εἰς καθαρισμόν,..

Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ ἐπιφανείᾳ σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, δεόμεθα.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι...τοῦ Κυρίου δεόμεθα.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου Κύριε.

Εὐχὴ εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων Θεοφανεῶν

Ποιοῦντος τοῦ ἱερέως μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,..

Ὁ σ, μετὰ τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὸν ἀπόστολον. «Ἐἴπωμεν πάντες...Κύριε παντοκράτορ...Ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλ' ἀναμένων τὴν εἰς σὲ ἐπιστροφὴν, ζωὴν τε καὶ μετάνοιαν. . Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμηῆσαι Χριστῷ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθεῖς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Χριστῷ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πηγάζων ἡμῖν φωτισμόν καὶ ἁγιασμόν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι παραγενόμενος πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην βουλόμενος, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῆ δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα τῇ δυνάμει...τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.....Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τοὺς ἐν αὐτῷ βαπτιζομένους ὡς τοὺς φωστῆρας τοῦ οὐρανοῦ, μὴ ἔχοντας σπῖλον ἢ ρυτίδα, δεόμεθά σου ἐπάκουσον...Ὑπὲρ τῶν εὐτρεπιζομένων εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ σκέπης καὶ βοηθείας αὐτῶν, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὑπὲρ εὐκρασίας...Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων...Καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ καὶ ἀπεκδ...ἔλεος, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα..ἐπάκουσον ἡμῶν. Ὁ λαὸς Κύριε, ἐλέησον. Καὶ ὁ ἱερεύς εὐχεται Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός...

Γ Δ Ι Η Κ Ω Λ Ψ Σ υ Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐπι-
Ο Ψ Κ Λ Λ φοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ Δ Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν
τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ Λ Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως
τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

υ Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσε-
βείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κ.
δεηθῶμεν.

*λογηθῆναι τὸ υ Κ τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει Γ υ Ψ ἐπιφοιτήσει καὶ
δυνάμ. τοῦ ἁγ. Ω τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγ. Λ, τῇ δυν. καὶ ἐπιφ. καὶ ἐνεργ. Α
υ εὐσεβείας διὰ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἁγίου ὕδατος τούτου.*

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 60 τοῦ Κωσταμονίτου Ἄθω (XVI D 849). «*Εν εἰρήνῃ... Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου.. Ὑπὲρ Ἰορδάνῃ βαπτισθεῖς, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἠγάσας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ τῆς ἀρχαίας ἁμαρτίας τὴν ἀπόφασιν λύσας καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τῆς πάλας νιοθεσίας.. Ὁ ἐπὶ Μωϋσέως γλυκάνας καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας.. Ὁ ὑπὸ Πατρὸς μαρτυρηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου ἀναδειχθῆναι.. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν ὑδάτων... Ὁ τέκνα φωτὸς διὰ τοῦ βαπτίσματος δεῖξας τοὺς ποτὲ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὄντας... Ὁ ὑπὸ δούλου βαπτισθεὶς ἡμῖν νιοθεσίαν χαρισάμενος καὶ Ἰωάννην ἐπιθῆναι σοι δεξιάν κελεύσας.. Ὁ τὸν πατρικὸν κόλπον μὴ κενώσας καὶ ἐν ἡμῖν ὁ λόγος... Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι...» Ἔπονται αἱ λοιπαὶ αἰτήσεις τῆς συναπτῆς.*

Ὁ Σ Ποιοῦντος τοῦ διακόνου εὐχὴν συναπτὴν (... Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ ἀποτρόπαιον καὶ καθαρ-
τήριον πάσης ἐνεργείας καὶ ἐπιβουλῆς... Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ ἱατρειὸν καὶ
καθαρισμὸν πάσης νόσου ψυχῶν τε καὶ σωμάτων... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πᾶσι
τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτῶν πίστει ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν (ὡς ἐν Κ) Ὑπὲρ τοῦ εἰ-
σακοῦσαι) ἢ εὐχὴ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ... «Καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὸν διάκονον,
οὐδὲν ἐκφωνεῖ ὁ ἀρχιερεὺς...».

Ὁ Σ₂ Ἀπερχόμενοι ἐν τῇ φιάλῃ ψάλλουσι τροπάριον ἡχ. πλ. δ Φωνὴ Κυ-
ρίου... Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος ἄρχεται Ἐν εἰρήνῃ... Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν καὶ τὰ ἐξῆς
ἕως Ὑπὲρ πλεόντων, καὶ ἐπισυνάπτει τάδε Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ὕψους ἔλεους καὶ σω-
τηρίου τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῆς δεήσεως
ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἐξ ἁγίων ὑψωμά-
των τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ
ἀποτρόπαιον καὶ καθαρτήριον πάσης ἐνεργείας καὶ ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν
ἐχθρῶν τοῦ Κ. δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πᾶσι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐ-
τῶν καὶ μεταλαμβ. εἰς καθαρισμὸν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ Κυρίου.
Ὑπὲρ τοῦ ἐπιφανῆναι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἀνακαινῆσαι
καὶ εὐλογῆσαι καὶ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα ταῦτα. Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι αὐτοῖς τὴν
καθαρτικὴν τῆς... Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ... Ζῆτει ἀπόστολον καὶ εὐαγγέλιον. Καὶ
μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν διάκονον Τῆς Παναγίας... Ὁ ἱερεὺς οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλ' ἄρχεται
μετὰ...».

Μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι, οἱ Ο Δ Η Ω Ι Κ Λ Σ υ Ὑπὲρ τοῦ κατα-
πεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολ. τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορ., Οἱ Α Ψ «Ὑπὲρ

- Γ Ὑπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Γ Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόδομενον εἰς ζωὴν αἰώνιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ εἰς ἁγιασμόν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἐξ ἁγίων ὑψωμάτων τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος..»

Ὁ Λ μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι «Ὑπὲρ τοῦ βασιλείας ἀφθάρτου καταξιοθῆναι ἡμᾶς τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτὰ ὡς τὰ Ἰορδ. ρεῖθρα τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν χάριν τῆς ἀπολυτ. τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορ. τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου μετὰ πάντων.»

Ὁ Σ₃ «...Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἀρχαγγέλων, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου σου Προδρόμου, βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσωμεν...».

Ὁ Γ μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι «Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι τὸν Θεὸν Λόγον τῆς ἡμετέρας δεήσεως καὶ ἀναδείξει τὴν κοινὴν ταύτην καὶ σωτηριώδη πηγὴν ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ ἐπισκιάσαι οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν τοῦ Ὑψίστου καὶ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα ταῦτα εἰς ἀναγέννησιν ἀνθρωπότητος καὶ κόσμου παντός τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταλέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα καὶ ἀποφάναι τὰ ρεῖθρα ταῦτα νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσι καὶ πάσαις ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἁγιασμοῦ δῶρον...».

Ὁ Σ₆ καὶ τὰς αἰτήσεις «Ὑπὲρ τοῦ ἐπισκηνῶσαι οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα ταῦτα ὑπὲρ μέλι τὸ ἐκ πέτρας πηγάσαν τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσι τοῦ Κυρίου... Ὑπὲρ τοῦ ἐπιφοιτήσαι ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἅγιον Πνεῦμα καὶ συντριβῆναι τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐν τάχει καὶ διασκεδασθῆναι πᾶσαν βουλήν πονηράν, κινουμένην καθ' ἡμῶν τοῦ Κυρίου... Ὑπὲρ τοῦ ἐπιφοιτήσαι ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐξαλειφθῆναι τὸ χειρόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν καὶ εὐλογηθῆναι ἡμᾶς διὰ τοῦ νόματος τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου... Ὑπὲρ τοῦ ἐνοικῆσαι καὶ ἐμπεριπατήσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων.»

Ὁ Δ μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι εὐθύς τὴν Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ καθάρισον. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι. Ὁ Η μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχ. βασιλέων ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. Ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς καρὰ τοῦ Κυρίου βοηθείας τοῦ Κ. δ. Τῆς Παναγίας» Ὁ Ι μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι, ἀποσοβῆσαι καὶ δι' ἑτέρας μελάνης ὑπ' ἄλλης χειρὸς «Ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι. Ἀντιλαβοῦ». Οἱ Δ Κ Ο Ω μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι «Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρ. λυτήρ., νοσημ. ἀλεξιτ. τοῦ Κ. δεηθ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ φυλακτήριον καὶ ἁγιασμόν οἰκῶν καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφ. ἐπιτήδ. τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πᾶσι τοῖς χρωμένους (ἐξ αὐτοῦ πιστεῖ Κ Α Ο (ἢ

- Γ Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτροπὴν πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Γ Ψ Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρουμένων εἰς ἀγιασμόν οἰκῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Δ Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ καθάρσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς χριστέμοις ἐξ αὐτοῦ καὶ μεταλαμβάνουσι τοῦ Κ. δεηθ.
- Ψ Ι Ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ διὰ τῆς τῶν ὕδατων τούτων μεταλήψεως τῆ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κ. δ.
- Γ Σ Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοῦ Κ δεηθῶμεν.
- Γ Δ Ι Σ Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον,..
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης

καὶ μεταλ. Δ) καὶ μεταλαμβάνουσιν εἰς καθαρισμόν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύμ. τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι. Ὑπὲρ τῆς πόλεως Ὑπὲρ εὐκρασίας. Ὑπὲρ πλεόντων. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι» Οἱ Ο Κ Δ μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι «Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων».

Μετὰ τὴν Ὑπὲρ τοῦ καταπέμφθῆναι ἐν τοῖς Δ Ψ «Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πᾶσι τοῖς χριστέμοις καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν εἰς καθαρισμόν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ Κ. δεηθ.» Ἐν τῷ Ψ ἀκολουθεῖ ἡ «Ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι» Εἶτα ἀμφότεροι Δ Ψ «Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ ἀποτρόπαιον καὶ καθαρτήριον πάσης ἐνεργείας ὄρ. τε καὶ ἀορ. ἐχθ. τοῦ Κ. δ.» Ἐν τῷ Δ «Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ φυλακτ. καὶ ἁγ. οἰκῶν πρὸς πᾶσαν ὡφ ἐπιτήδειον» Εἶτα ἀμφότεροι Δ Ψ «Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ πηγὴν ἀφθαρσίας καὶ ἀγιασμοῦ δῶρον τοῦ Κ. δεηθ.» Εἶτα ὁ μὲν Δ συνεχίζει ὡς ἐξῆς «Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρουμένων εἰς ἀγιασμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθ. τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆ δυν. καὶ ἐνεργ. τοῦ ἁγίου Πνεύμ. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι» ὁ δὲ Ψ «Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθ. τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμ. ἡμῶν τοῦ Κ. δεηθ. Ὑπὲρ τοῦ εὐλογ. αὐτὸ τῆ καθαρτικῆ εὐλογίᾳ τῆς ὑπερουσ. Τριάδ. τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς τῆ αὐτοῦ μεταλήψει τοῦ Κ. δεηθ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ρεῖθρον τοῦ Ἰορδάνου, πηγὴν ζωῆς τῆ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ θεαθῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολ. τὴν εὐλογ. τοῦ Ἰορδ. τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι... Ὁ Κ συνεχίζει «Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ χριστέμοις εἰς ἴασην ψυχῆς καὶ σώματος. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἀφθ. πηγὴν, ἀμαρτ. λυτήρ., νοσημ. ἀλεξιτήρ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτὰ τὴν χάριν τῆς ἀπολ. τὴν εὐλ. τοῦ Ἰορδ. Ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὴν φωνὴν... Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι». Καὶ ὁ υ «Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἀγιασμ. δῶρον... νοσημ. ἀλεξ. δαίμοσιν ὀλέθριον... Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι».

Ἐν τοῖς Γ Δ ἐπακολουθεῖ μετὰ τὸ τῆς Παναγίας ἀχράντου ἡ ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι. Ὁ Δ «Τῶν εἰρηνικῶν τούτων λεγομένων παρὰ τοῦ διακόνου λέγεται ἡ εὐχὴ αὕτη παρὰ τοῦ ἱερέως μυστικῶς. Εἰ δ' οὐκ ἔστι διάκονος λέγεται ὅτε ἀναγινώσκονται αἱ προφητεῖαι». Ὁ Δ «...λέγει ὁ ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην

Δ Ο Κ Ι Σ Λ Καὶ τούτων μὲν ὑπὸ τοῦ διακόνου λεγομένων ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην **Σ** Γερμανοῦ πατριάρχου

Λ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτη-

Πραξ. ζ 59,
Ἰωαν. α 18
Α' Ἰωαν. σ 20
Ψαλμ. λς 10
Α' Τιμ. 5 10,
Ἰωάν. α 9,
Ἐβρ. α 3,
Σοφ. Σολ. ζ 26, Ἰωαν. α 9
Ἐβρ. α 2

ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις **Ο** εἰς τὸν κόσμον φωτίσαι **Δ** καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν **Δ** μεγαλωσύνην σοι **Λ** ἀπ' αἰῶνος σοι θαυμαστοῖς **Δ** **Ο** θαυμαστοῖς σου μεγαλοῦργ. **Γ Δ Ι Κ Κ Λ Ο Ψ υ** ἐπ' ἐσχάτου **Κ** καὶ τῆς ἐπ' ἐσχάτου τῶν αἰώνων σωτηρίων σου οἰκονομίᾳ **Ι** ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων **Λ** τὸ ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν **υ** τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν **Β Γ Δ Η Ι Κ Κ Α Δ Ο Λ Ψ Ο** περιβάλου φύραμα **Δ** καὶ τῷ τῆς δουλείας μέτρῳ **υ** καὶ τοῖς δουλείας μέτροις **Ι** μέτροις συγκαταβαλῶν **Γ** χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ **Λ** χειρὶ βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξίωσας **Η Κ Α Ψ Ο υ** χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας **Β Γ Δ Ι Κ Λ** βαπτισθῆναι κατηξίωσας ὑπομείνας ἵνα **Δ** ἀγιασῆς...καὶ

Εἰρήνη πάσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. Καὶ κλινόμενος ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν μυστικῶς· Ὁ ἁ παραδόξως σημειοῖ «Εἶτα τὴν εὐχὴν εἰς ἐπήκοον πάντων».

Ἐν **Πβ** «Εὐχὴ λεγομένη μυστικῶς Γερμανοῦ».

Ὁ **Σε** «Ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμήν καθ' ἑαυτὸν λέγει καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὴν ὑποκειμένην εὐχὴν ἀρχεται λέγειν τὸ Μέγας εἰ Κύριε, καὶ καθεξῆς τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν καὶ τελειοῖ. Οὕτω γὰρ παρελάβομεν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Εἶτα τὸ Τρισάγιον». Καὶ ἐπακολουθοῦσι τὰ ἀναγνώσματα Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου, μετ' ἃ ἐπακολουθεῖ ἐκτενής· «Εἴπωμεν πάντες...Κύριε παντοκράτορ...Ὁ μὴ βουλόμενος...Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει...Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, δεόμενά σου ἐπάκουσον. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν δίκαιον Νῶε ἐν ὕδατι διατηρήσας, καὶ δικαιοσύνης κήρυκα ἀναδείξας...Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ρεῖθροις βαπτισθῆναι Ἰορδάνου καταδεξάμενος καὶ τὰς ἐκεῖ ἐμφωλευούσας κεφαλὰς δρακόντων συντρίψας...Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑπὸ Πατρὸς μαρτυρηθεὶς καὶ ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου ὑποδειχθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ...Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ μυστήριον ἀποκαλυφθῆναι εὐδοκήσας...Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκοποις...οἰκτιρμοῖς καὶ ὑψωσον κέρας χριστιανῶν τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, τοῦ Προδρόμου σου Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον. Εὐχὴ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ..Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων. Προσίμωμιν εἰς τὸ Μέγας εἰ, Κύριε. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης τὸν ἐπιφανέντα Θεὸν ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα Πανάγιε, παντοκράτορ, προαιώνιε βασιλεῦ...

Ἰωαν. γ 3 τος ὀδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὐτινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου, δέσποτα φιλόανθρωπε· ῥάνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου κατὰ τὴν θεῖαν σου ἐπαγγελίαν ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἰ Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι οὐδὲ ταύτην ἐπιτελεῖ ἐκφώνησιν ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμην αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν λέγει.

Γ (H I) Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς ταύτης

Δ καὶ πληροῦντος τοῦ ἀρχιδιακόνου

Γ (H I K Λ Q Ψ) ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ λαοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην :

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων· ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον,

ὀδοποιήσης B I ἢ ὀδοποιήσας K A Ψ τὴν διὰ τοῦ ὕδατος ἢ μυστηρίου θείου ἢ μυστηρίου ἀνάμνησιν I O φιλόανθρωπε δέσποτα B ἢ ῥάνον ἐφ' ἡμᾶς B ἢ καθάρων τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας B Δ H I K K L, O Ψ Q ἢ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου σου πνεύματος εἰς τὸ Δ εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τούτου εἴησιν ἡμῶν I εὐλογίαν σου ἡμῖν τε H A Q καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου τῷ πιστῷ Δ τῷ πιστῷ σου λαῷ χαρισθῆναι Γ εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς σου καὶ προσκυν. O καὶ προσκυνητοῦ ὀνόματός σου Γ προσκυνητοῦ ὀνόματος. Σοὶ O Σοὶ γὰρ πᾶσα δόξα B προσκύνησις καὶ εὐχαριστία ἅμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύμ. Γ Δ ἢ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγ. Πν. K καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύμ. O Τριάς ἄκτιστε, ὁμοούσιε, ἀναρχε, παντοδύναμε. . . B

Τὴν εὐχὴν ταύτην παραλείπουν ἢ ὅπως οἱ P Γ H I K Λ M L Q O Ψ ἃ Π e ἃ ἢ οἱ ὁποῖοι παραθέτουν εὐθύς τὴν εὐχὴν Μέγας εἰ, Κύριε... Ὁ Δ προτάσων τὴν εὐχὴν Μέγας εἰ Κύριε, μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐτέρα εὐχὴ μεγαλοφώνως ἐπιτάσσει τμῆμα ταύτης. Ἐἰς τὸ περιθώριον ὑπὸ β' χειρὸς ἀναγινωσκόμεν «Ταύτην τὴν εὐχὴν οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς τὴν μυστικὴν Κλινον Ke τὸ οὐδ σου». Τέλος ὁ N περιέχει ταύτην μετὰ πλείστων διαφορῶν καὶ μετὰ τῆς διατάξεως «Αὕτη ἡ εὐχὴ οὐκ ἐκ παραδόσεως ἐκκλησιαστικῆς παρελάβομεν λέγεσθαι. Καὶ εἰ μὲν θέλει, λέγεται αὕτη. Εἰ δ' οὖν ἄρξου ἀπὸ τοῦ Μέγας εἰ Κύριε, κατὰ τὸν τύπον καταλείψας αὐτήν.

Ἐν τῷ ὑλ' ἀριθ. 367 Ἱεροσολυμ, (τοῦ ἁγίου Σάββα) «Ἰστέον, ὅτι ἡ παρούσα εὐχὴ ἦγουν τὸ Δοξάζομέν σε, Δέσποτα, ἀναγινώσκειται μὲν παρὰ τιον ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἀναγινώσκειται, ἀλλὰ μετὰ τὴν συναπτήν καὶ τὴν ἄνωθεν εὐχὴν ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Μέγας εἰ, Κύριε· καὶ καθεξῆς τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν ποίημα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ὁ B. Πρόλογος τῶν ἁγίων Θεοφανείων λεγόμενος πρὸ τοῦ Μέγας εἰ Κύριε. Τριάς ἄκτιστε...

Ἐτερος πρόλογος Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο

τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμπον κάμοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς ^{Ἰωάν. α 9} ^{Ἐφess. α 18}

ὁ φωτίζει Β *ἐκλαμψαι κάμοι Β*

καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπέστη καιρὸς καὶ οἱ ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων συνεορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζει ἡμῖν...

Οἱ Π₁, Σ₃, Σ₇ παραλείποντες τὴν εὐχὴν «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενής.» προχωροῦσιν εὐθύς : «Δοξάζομέν σε, δέσποτα πανάγιε . . . » Ὁ Π₁ φέρει καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Προοίμιον τῆς εὐχῆς τῶν ἁγίων θεοφανείων».

Ὁ Σ₃ «Πρόλογος τῆς εὐχῆς τῶν ἁγίων θεοφανείων. Ἴδου ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπέστη ἡμῖν καιρὸς καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων εορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζει ἡμῖν. . . »

Ὁ Σ₄ «Πρόλογος τοῦ ἁγίου Βασιλείου· Δοξαζομέν σε, δέσποτα πανάγιε, θεέ, παντοκράτορ, δοξαζομέν σε, προανάρχε, προαιώνιε Βασιλεῦ· δοξάζομέν σε τὸν πάσης κτίσεως ποιητὴν καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ ἑορτῇ νηπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ὄντα Θεὸν καὶ ἐπιφανέντα ἡμῖν. Σήμερον πανεύφημον ἑορτὴν εορτάζομεν τῆς παγκοσμίου ἐπιφανείας σου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου εὐσπλαγγχνο συγκαταβάσεως. Σήμερον ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπέστη ἡμῖν καιρὸς

Ὁ Σ₅ «Πρόλογος εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων θεοφανείων· Εὐλογητὸς εἶ, δέσποτα Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πανάγιος εὐλογητὸς εἶ, ὁ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογημένος εἶ ὁ καθηήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης σου, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ υπερένδοξος ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις σου . . . Σήμερον γὰρ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐν εἴδει περισσεῶς τοῖς ὕδασι ἐπιφαίνεται· σήμερον ὁ ἥλιος ἄδυτος καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. . . τὸ τῆς μεγάλης οἰκουμένης μυστήριον, ὅτι ὁ πρὸ αἰῶναν θεὸς ἐκ Παρθένου τεχθῆναι οὐκ ἀδόξησεν, οὐδὲ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ὁ Λόγος τὴν φύσιν ἠλεγξεν, οὐδὲ τὸ βάπτισμα τὴν θεοποτικὴν ἀξίαν ἡλλόιωσε. . . . »

Ὁ σ₁ μετὰ τὴν εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ . . . «Εἶτα λέγει. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ . . . εὐδοκία γ'. Κύριε καὶ τὴ χεῖλη μου ἀνοίξεις . . . γ'. Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου . . . γ'. τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἱερεὺς εὐχεται μεγαλοφωνῶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα. Δοξάζομέν σε Δέσποτα, θεέ παντοκράτορ »

Ὁ σ₂ μετὰ τὴν εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ . . . , «Δόξα ἐν ὑψίστοις . . . εὐδοκία, Ὁ ἱερεὺς λέγει· Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις . . . αἰνεσίαν σου. Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου . . . ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ αἰεῖ . . . Ὁ ἱερεὺς εὐχεται μεγάλη φωνῇ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα. Δοξάζομέν σε, Δέσποτα θεέ Πάτερ Παντοκράτορ, ἀναρχε, προαιώνιε, μόνε Βασιλεῦ· δοξάζομέν σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων· δοξάζομέν σε καὶ σέ, Υἱὲ μονογενές, τὸν σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· δοξάζομέν σε τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβείμ ἐποχούμενον καὶ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενον· δοξάζομέν σε τὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων δοξαζόμενον· δοξάζομέν σε τὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα τὰ σύμπαντα. Σὺ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἐποίησας τὰ σύμπαντα καὶ προσέταξας, καὶ ἐγένετο τῷ σῶ θελήματι τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Ὡν γὰρ φῶς ἀληθινὸν καὶ ἐν φωτὶ ἀναπαύομενος, Σὺ τὴν τετραπέρατον κτίσιν ἐφώτισας καὶ ἐπλήρωσας, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἢ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν περιστώτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσω-

περιεστώτα λαόν Β. Πνεῦμα, καὶ νῦν υπεράγαθε, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν· Ἔτιρος Πρόλογος· Εὐλόγητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ὁ τῆς δορυτῆς ἐπέσιχη ἡμῖν καιρὸς καὶ ἄγγελοι... ἐφοιτᾶζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζει ἡμῖν... τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀγιάζουσα τὰ ὕδατα τούτοις ἐπιφαίνεται.

γῆν, ὡς ἓνα οἶκον ἐθεμελίωσας, τὸ σκότος ὑποχωρεῖν ἐκέλευσας, καὶ τὸ φῶς ἐκλάμψῃ ἀνελλιπῶς ἐποίησας, καὶ τὸν μὲν ὑπέρλαμπρον ἥλιον ἐκ πυρὸς διακοσμήσας πυριφλόγοις αὐγαῖς κυκλοῦν τὸν πόλον τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸ τῆς ἡμέρας στάδιον κατέστησας, σελήνην δὲ καὶ τῶν ἄστρον χορείας πρὸς διαύγασμα τὴν νύκτα ἐκαλλώπισας, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῶν ὑδάτων παμπληθῆ φύσιν εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, ἢ ξηρὰ ἀπεκαλύφθη, ἔρπετῶν καὶ πετεινῶν καὶ ἰχθύων γένη ἐποίησας καὶ τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς ὕδασι, ὡς ἐν κόλπῳ μητρὸς γαλουχούμενα νήχονται, τὰ δὲ κατὰ τοῦ στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ πετώμενα νεφελώδει τρόπῳ τὸν ἀέρα κοσμοῦσιν· ὡσαύτως καὶ ἡ γῆ κατὰ μίμησιν τῆς ἑαυτῆς συντρόφου παντοδαπῶν ἔρπετῶν τετραπόδων καὶ θηρίων γένη ἐξήγαγε, στεφανωθείσα τῇ ἴσῳ ποικίλων ἀνθέων εὐκοσμία καὶ τῇ τερπνότητι καὶ ὠραιότητι τῷ κάλλει τερπνῶν καὶ ἠδυσπνῶν δένδρων ἄμετρον εὐκαρπία; πρὸς γὰρ τούτοις ἅπασιν καὶ τοῖς ἀπειροπλασίτοις σου δημιουργήμασιν ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ τὸν κόσμον κοσμῶν συνεκόμησας αὐτόν, καὶ χερσὶν ἀχράντοις κατασκευασάμενος σοφῶς, ἔταξας αὐτὸν ἄρχιν καὶ δεσπότην πάντων τῶν ὑπὸ σοῦ πεποιημένων ἀγαθῶν, καὶ συνετίσας βλέπειν καὶ προνοεῖσθαι τῆς οἰκείας σωτηρίας, ὁ βροχῆς στήμονα ἀπεργασάμενος καὶ ὡς ἔριον χιόνα τινάσσων καὶ μεθύσκων τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων. Σὺ γὰρ ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων καὶ μέλει σοι περὶ πάντων. Ὅθεν τῶν ἀνωτατων στοιχείων τὴν κτίσιν ἀπθροίσαντες ἔγνωμεν, πῶς τὸ πάλοι σου ποίημα φρίττει σε, δέσποτα, ἀδιάστατον γὰρ τὴν τούτων δημιουργίαν σκοπήσαντες τὸ πολυσέβαστόν σου ἐκπλητόμεθα ὄνομα. Ἐπειδὴ γὰρ προσήκει πάσῃ τῇ κτίσει τὸν αἰνόν σου προσάγειν, τούτου χάριν ἐπὶ τὰ δευτέρω τῶν ἀνωτάτων στοιχείων διαμένομεν κλίματα, ἅτινα ὑποποδίου σου τιμῆς ἠξιώθησαν. Ὁρῶντες γὰρ τῆς γῆς τὴν κτίσιν ἀκίνητον, νοοῦμέν σου τοῦ κρατοῦντος τὴν φύσιν ἀσύνοπτον, ἐφάμιλλον δὲ καὶ τὸ τῆς θαλάσσης τεκμήριον, πῶς διηνεκῶς αἰνεῖ τὸν ποιήσαντα· καὶ γὰρ ὠρουμένη τοῖς κύμασι τῇ χερσῷ προσμάχεται, πάσης τῆς οἰκουμένης σπεύδουσα κατακλύσαι τὰ πέματα, καὶ τῇ ψάμμῳ κρουομένη δαμάζεται καὶ τὸν ὄρον σου φοβουμένη ἀνθέλκει τὰ κύματα, ἀλλὰ ὑπὸ πηγῶν ἀενάων πλημμυροῦσα δόξαν ἀναπέμπει τῷ κράτει σου, δέσποτα, ποταμῶν δὲ βαθυγαίῳ ἀκατάσχετα ρεύματα τῇ σῇ νεύσει καὶ δυνάμει τὴν γῆν ἅπασαν διαθέουσι καταρδεύοντα. Αὐτὸς οὖν, δέσποτα πανάγιε, ἀχραντε, ἄναρχε, ἄορατε, ἀκατάληπτε, ἀπαράλλακτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς καὶ εἰκὼν τοῦ Πατρὸς ὑπάρχων ἀπρόσιτος σαρκωθείς ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου ἐνανθρωπήσας ἅγιον βρέφος ἐδείχθη τὸ ἡμέτερον εὐτελὲς διορθούμενος τεχθεῖς. Σὲ γὰρ ἐμήνησεν, ὁ ἐν τῇ ἀνατολῇ προκύψας ἀστὴρ, ὅθεν ποιμένας καὶ μάγοι θεασσάμενοι, τὴν τοῦ φωστῆρος φαιδρᾶν καὶ ὑπέρλαμπρον ἔλλαμψιν ἐξίσταντο. Καὶ οἱ μὲν οὖν ποιμένες τὸ Δόξα· ἐν ὑψίστοις μετ' ἀγγέλων συνέψαλλον,

σιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βῶθν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, δέσποτα φιλάνθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε βασιλεῦ· δοξάζομέν σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Ὡς τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ μητρὸς καὶ ἀμήτορα ἐκ

Ἔβε. ζ β

οἱ δὲ μάγοι τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν μακροδρομήσαντες καὶ ὑπὸ τούτου ὀδηγούμενοι, ὡς βσιλεῖ ἐν πίστει δῶρά σοι προσέφερον, ἐδέσμευον σπαργάνους, καὶ ἔλυσεν τὰς τῶν ἁμαρτημάτων σειρᾶς καὶ πάσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεις κατεβαλες καὶ τὸν ἅπαντα κόσμον χαρᾶς ἐνέπλησας θεογνωσίας τῶν παραδόξων τῆς αὐξήσεώς σου μυστηρίων θαυμάτων τε καὶ ἰαμάτων. Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα . . . τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς μεγάλη τῇ φωνῇ Τριάς ἄκτιστε, ὁμοούσιε κ.τ.λ. ἢ εὐχὴ μετὰ πολλῶν διαφόρων γραφῶν, μεθ' ἣν ἐπακολουθεῖ ἡ εὐχὴ Μέγας εἰ, Κύριε, . . .

Ὁ Σ παραλείπων τὴν εὐχὴν «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. . .»... «ἀλλ' εὐθέως ἀπαρχεται τῆς φωνῆς καὶ λέγει· Οἱ τῶν ἀνωτάτων στοιχείων τὴν κτίσιν ἀθροίσαντες, ἔγνωμεν πῶς τὸ πλοῖόν σου πικρὰ φρίττει σε Δέσποτα· ἀδιάστατον γὰρ τὴν τούτων δημιουργίαν σκοπίσαντες, τὸ πολυσέβαστόν σου ἐκπληττόμεθα ὄνομα. Ἐπειδὴ γὰρ προσῆκε τῇ κτίσει αἰνόν σοι προσαγαγεῖν, τούτου χάριν ἐπὶ τὰ δευτέρα τῶν ἀνωτάτων στοιχείων διαβαίνομεν κλίματα, ἅτινα ὑποπόδιόν σου τιμῆς ἤξειώθησαν. Ὁρῶντες γὰρ τῆς γῆς τὴν κτίσιν ἀκίνητον, νοουμέν σου, τοῦ κρατοῦστος τὴν φύσιν ἀσύνοπτον, ἐφάμιλλόν τε καὶ τὸ τῆς θαλάσσης τεκμήριον, πῶς [εἶς τὸ] διηνεκὲς αἰνεῖ σε τὸν ποιήσαντα. Ἡ μὲν γὰρ ὄρουμένη τοῖς κύμασι τῇ χέρσῳ προσμάχεται, πάσης τῆς οἰκουμένης σπουδάξουσα κατακλῦσαι τὰ πέρατα καὶ τῇ ψάμμῳ κρουομένη δαμάζεται καὶ τὸν ὄρον σου φοβουμένη ἀφέλκει τὰ κύματα, ἀλλ' οὔτε πηγῶν ἀενάων τὰ ρεῖθρα μυρία δόξαν ἀναπέμπειν τῷ κράτει σου, δέσποτα· ποταμῶν βαθυγαίων ἀκατάσχετα ρεύματα ἐν κιβωτῷ θεοφόρῳ φθε κακέισε δραμόντα αἴφνης τὴν φύσιν εἰνήσαντο καὶ τὴν ἄβατον οὐσίαν βάσιμον ἔδειξαν, καὶ σοὶ τῷ μόνῳ τῶν ὄλων Θεῷ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Ἴδου γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπέστη ἡμῖν καιρὸς καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων ἑορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζεται ἡμῖν. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀγιάξουσα τὰ ὕδατα ἐπιφύεται. Σήμερον οὐρανὸς ἀγλαϊζόμενος δρόσον τῇ γῇ ἐπιμυρίζει. Σήμερον ὁ ἥλιος ἄδυτος. . .

Οἱ Δ Κ Α ἄ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ Δοξαζομέν σε, δέσποτα.

Ὁ Ν Τριάς ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε καὶ ὑπεράγαθε, τῆς τῶν χριστιανῶν πολιτείας ἔφορε, ἅγιε Κύριε, ἄφραστε, ἀναλλοίωτε, ἀκατάληπτε, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους· ὁ ἐν τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, τὸν τε οὐρανὸν ἐκτίνας καὶ τῶν ἀστέρων κατακοσμήσας χορῶ· ἀθάνατε, ἀνεξιχνίαστε, ἐπικαλούμεθα σὲ τὸν ἀχώρητον καὶ ἀπερινόητον, ὄντα καὶ προόντα καὶ διαμένοντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν τῷ κόσμῳ ἐπέφανε καὶ τὸν ἄκοσμον κόσμον κοσμήσας τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐφαίδρυνε καὶ τὸν ἐχθρὸν τοῦ κόσμου κατέβαλεν, ἠγίασέ τε τὰς τῶν ὑδάτων πηγὰς καὶ ἐφώτισε τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς. Δοξάζομέν σε, δέσποτα πανάγιε, πανάγαθε, παντοκράτορ, προαιώνιε, Βασιλεῦ ἅγιε. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπέστη ἡμῖν καιρὸς καὶ ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις συνορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζει ἡμῖν. Σήμερον ὁ δεσπότης ὑπὸ δούλου βαπτίζεται καὶ ὑπὸ Πατρὸς μαρτυρεῖται καὶ τὸ πῦρ τῆς θεότητος ἐν ὕδασι βαπτίζεται καὶ ὁ βαπτιζόμενος τὸν βαπτίζοντα ἀγιάζει. Σήμερον ἡ θάλασσα λίαν εὐφραίνεται διὰ τοῦ Ἰορδάνου τὸν ἁγιασμὸν τῆς χάριτος ὑποδεχομένη. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀγιά-

Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν· ἐν δὲ τῇ παρούσῃ, τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι.

Δ Δοξάζομέν σε, ὀδοποτα πανάγιο, παντοκράτορ, προαιώνιο βασιλεῦ Δοξάζομέν σε τὸν ἀμήτ. ἐκ Πατρὸς καὶ ἀπάτορα ἐκ μητρὸς· ἐν γὰρ τῇ...εἶδομεν ὄντα, ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τέλειον καὶ ἐπιφανέντα ἡμῖν. Σήμερον ὁ τῆς ἀχράντου σου ἑορτῆς καιρὸς ἐπέστη ἡμῖν καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων...

Κ Δοξάζομέν σε, ὀδοπ. παντοκράτορ, προαιών, βασιλ. Ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ...εἶδομεν ὄντα, ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τέλειόν σε...ἐπέστη ἡμῖν καιρὸς καὶ ἄγγελοι...συνεορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων συνευφραίνεται ἡμῖν Σήμερον...

Α Δοξάζ. σε, ὀδοπ. πανάγιο, παντοκρ. προαιών. βασιλ. (Τὸ αὐτὸ λέγεται ἐκ τρίτου). Δοξάζομέν τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων. Δοξάζομέν σε τὸν ἀπάτορα...εἶδομεν ὄντα ἐν δὲ ταύτῃ τῇ...ὀρώμεν ὄντα καὶ ἐπιφανέντα ἡμῖν Σήμερον...ἁγίων ἐκκλησιῶν αὐγάσται ἡμῖν καὶ ἄγγελοι...

ζεται τὰ ὕδατα, τούτοις ἐπιφαίνεται, Καὶ ὁ οὐρανὸς τῇ γῆ συναγάλλεται καὶ πᾶσα κτίσις εὐφραίνεται. Σήμερον ἀνατέλλει ὁ ἄδυτος ἥλιος καὶ ὁ κόσμος φωτὶ καταυγάζεται καὶ οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρεις τῇ φαιδρότητι τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Καὶ ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται καὶ φωτίζεται. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης οὐρανόθεν τῇ ἀνθρωπότητι φωτίζουσι καὶ δροσίζουσι καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων νῶτα ὑποστρωγγύουσι τοῖς ἴχθεσι τοῦ δεσπότη καὶ ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου κτίσματος βουλήσει χειροθετεῖται.

(Συνεχίζεται)